

శ్రీవేటు కోచింగ్ సెంటర్లు విచ్ఛలవిడి దోషింపిడిని ప్రోత్సహిస్తున్న ప్రభుత్వ విధానాలు

విద్యారంగంలో ప్రయివేటీకరణ, కార్బోరేటీకరణ కాపాయాకరణ విధానాలను యన్నెడివ్ ప్రభుత్వం మరింతగా వేగవంతంచేసి, అందుకునుగణంగా వివిధ చర్యలు చేపట్టింది. ఫలితంగా ప్రయివేట్ కార్బోరేటు యాజమాన్యాలు రకరకాలుగా విద్యార్థుల ఫీజులు పెంచటం, వసూలు చేయడం ద్వారా తల్లిదండ్రులను నిట్టనిలువునా దోషకుంటున్నాయి. ఇప్పుకించే మొత్తం విద్యార్థులలో 40 శాతం పైగా విద్యార్థులు కె.జి. సుండి పి.జి. వరకు ప్రైవేటు, కార్బోరేటు సంస్థలలోనే చదువుతున్నారు.

ప్రతి విద్యా సంవత్సరం ప్రారంభానికి ముందే తెలుగు రాష్ట్రాలలో మధ్యతరగతి, ఉన్నత మధ్యతరగతి తల్లిదండ్రులు తమ బిడ్డల చదువుకోసం సీట్ రిజర్వేషన్ చేయించుకుంటున్నారు. డొనేషన్లు, రకరకాల ఫీజులను పెంచటం, వీటిని కట్టలేక వీధినపడి నిరసనలు, ఆందోళనలు సాగించడం, వీటిని పత్రికలు, టెలివిజన్సు ఫోకన్ చేయడం జరుగుతోంది. అప్పుడే కళ్ళు తెరిచినట్లుగా పాలకులు నామమాత్రపు చర్యలు, బుజ్జిగించే ప్రకటనలతో సరిపుచ్చుతున్నారు. కానీ సమస్యలు ప్రతి సంవత్సరం పునరావృతమవుతునానే వున్నాయి. దీనికి మరో కారణం - ఉన్నత నిరంకుశ విద్యాధికార్లు, జిల్లా విద్యాధికారులైనా అమలులో వున్న ప్రభుత్వ నియమ నిబంధనలను పాటించి, తగిన చర్యలు చేపట్టకుండా బ్యారాక్సీ రెడ్యోపిజానికి, పాలకుల వత్తిడికి, అవినీతి చర్యలకు పాల్పడుతూ రాపటంగా వుంది.

కొంతకాలంగా దేశవ్యాపితంగాను, అన్ని రాష్ట్రాలలోను ప్రయివేట్ టూయిషన్లు - కోచింగ్ సెంటర్లు విస్తరిస్తున్నాయి. వీటిని నియంత్రించే చర్యలు లేవు.

అఖిలభారత స్థాయిలో విద్యా హక్కు చట్టం కోసం 16 సంవత్సరాలపాటు తర్వాత ఎట్టకేలకు 2009లో విద్యాహక్కు చట్టాన్ని పొర్చమెంటు ఆమాదించి, 2010 విద్యాసుంవత్సరం సుండి అమలుచేయాలని అన్ని రాష్ట్రాలను ఆదేశించింది. దానిలో కొన్ని లోపాలున్నా, అమలు మాత్రం అరకొరగానే వున్నది. కేంద్ర ప్రభుత్వం - తన ఆధినంలో వున్న విద్యాసంస్థలతోనైనా అమలు చేయించబానుకోలేదు. ప్రస్తుతం అమలులో వున్న విద్యా విధానాలను తిరగదోడి, మరింత తిరోగమనం వైపు - మతశక్తుల ప్రాచల్యం కోసం కాపాయాకరణ కోసం వెంపద్లాడుతున్నది. మొత్తం మీద విద్యావ్యవస్థ తీరు పెనం సుండి పొయిలో పడ్డ చందంగా తయారయింది. ప్రభుత్వ విద్యాసంస్థలను బలపరిచే చర్యలుగాక బలహీనపరే పద్ధతులకు పాలకులు ఒడిగడుతున్నారు. ఎందుకంటే విద్యాహక్కుచట్టం (2009), అంధ్రప్రదేశ్ విద్యా చట్టం (1982), ఈ చట్టాల మేరకు ప్రయివేట్ పారశాలలు నెలకొల్పడం, నిర్వహించే విషయంలో ఉమ్మడి రాష్ట్ర విద్యాశాఖ జారీచేసిన నియమ నిబంధనలను (1994) సక్రమంగా పాటించడం లేదు. అంటే ప్రభుత్వ పారశాలల సమీపంలో ప్రయివేట్ పారశాలలకు అనుమతులివ్వరాదు. 2009 విద్యాహక్కు చట్టం ప్రకారం అనుమతి లేకుండా ప్రయివేట్ పారశాల నిర్వహించరాదు. ఇటువంటివి వుంటే వాటిని మాసివేయించే చర్యలు చేపట్టాల్సి వుంది. ఇవి ప్రభుత్వ పారశాలల్లో పెరుగుతున్న విద్యార్థుల సంఖ్య మేరకు, ఉపాధ్యాయులను నియమించేందుకు ప్రతి సంవత్సరం డి.ఎస్.సి.లను ఏర్పాటు చేయక జాప్యం చేయడం, ఒకవేళ చేసినా రెండు నెలల్లో పూర్తిచేయక దాదాపు రెండు సంవత్సరాలు కావాలని వ్యవధి తీసుకోవడం వలన, అవసరమైన ఉపాధ్యాయులు, సబ్జెక్టు టీచర్లు తిగివిధింగా లేకపోవడంతో అనివార్యంగా తల్లిదండ్రులు తమ పిల్లలకోసం ప్రయివేట్, కార్బోరేటు విద్యాసంస్థలను ఆశ్రయిస్తున్న విషయం వాస్తవం. అంతేగాక ప్రభుత్వ పారశాలల అన్నిస్థాయిల ఉపాధ్యాయులకు ప్రభుత్వేతర పనులను అప్పగించి, విద్యాశిథించరను తీవ్రంగా కుంటపరుస్తాన్న విషయం జగమెరిగిన సత్యా! వీటిని మభ్యపరచేందుకు ప్రభుత్వేపాధ్యాయులు సరిగా పనిచేయనందున ప్రమాణాలు పడిపోతున్నాయని పాలకులు నిందించడం, ప్రయివేట్ కార్బోరేటు పారశాలలు చక్కగా పనిచేస్తున్నాయని, ప్రశంసలు కురింపించడం-జివ్సీ ఉద్దేశపూర్వకంగా సాగించే ప్రచారాలే. పై పరిస్థితులలో తల్లిదండ్రులు పోటీ ప్రపంచం పేరుతో అటు ప్రభుత్వ-ఇటు ప్రయివేట్ విద్యాసంస్థల్లో చదువుతున్న తమ పిల్లలను ఆ విజ్ఞానం చాలడని ప్రయివేట్ టూయిషన్లు, కోచింగ్ సెంటర్లకు పంపుతున్నారు. అంతకు తక్కువ స్థాయి ప్రయివేట్ పారశాలలు కొన్ని 'స్టడీ అవర్' పేరుతో పారశాల సమయం ముగిశాక కనీసం మూడుగంటలు రాత్రిక్కు నిర్వంధంగా వుంచుతున్నారు. ఇవేకాదు, ప్రభుత్వ పారశాలల్లో కూడా పారశాలలు ప్రారంభానికి, ముగిశాక అదనంగా తొమ్మిది, పది తరగతులు, ముఖ్యంగా పడవ తరగతి విద్యార్థులకోసం అదనపు గంటలు ఉపాధ్యాయులతో పనిచేయించడం, జిల్లా కలెక్టర్లు వౌఫిక అదేశాలిచ్చి జరుగుతోంది. ఇక ప్రయివేట్ టూయిషన్లు-కోచింగ్ సెంటర్లు తెల్లారకముందే ప్రారంభించి, బ్యాచ్లు వారీగా ఉదయం 8 గం.ల వరకు; సాయంత్రం తిరిగి 5 గం.లకే ప్రారంభమై రాత్రి గం 8.00ల వరకు నడుపబడుతున్నాయి. ఇవి, ఎల్.కె.జి. సుండి ఇంటర్ వరకు భారీస్థాయిలోను, సబ్జెక్టువారీగా విడివిడిగా గంటల చొఱిన వున్నాయి. ఇప్పున్నీ తల్లిదండ్రులకు ఉదయం సుండి రాత్రివరకు సమయానికి కాచుకొని తమ పిల్లలను తీసుకువెళ్ళడం, తిరిగి తీసుకు రావడం-విపరితమైన పని భారాన్ని మోపటమేగాక, విద్యార్థులపై తీవ్ర వత్తిడిని కలుగజేస్తున్నాయి. తెరీర్లో మునిగి తేలేవారిగానో లేదా చదువుపై విరక్తిని పెంచుకొని పెడమార్గాలు పెట్టేవారిగానో తయారు చేస్తున్నాయి. సాధారణ ఫీజుల భారమేగాక, ప్రయివేట్ టూయిషన్లు - కోచింగ్ సెంటర్ ఫీజుల అదనపు భారం వలన తల్లిదండ్రులు మరింత సత్యమతమవుతున్న వాస్తవాలను జాతీయస్థాయి సర్వే వెల్లుడించింది.

జాతీయ స్థాయి సర్వే వెల్లడించిన వివరాలు

2014 జనవరి - జూన్ నెలల మధ్య కేంద్ర గణంకశాఖ జాతీయస్థాయి నమూనా సర్వే నిర్వహించింది. 34,024 కుటుంబాలనుంచి సేకరించిన వివరాలు ఏమిటో పట్టికల్లో చూడండి. అన్ని రాష్ట్రాలలో ప్రయాపేట్ విద్యాసంస్థలు ప్రయాపేట్ ట్ర్యాప్స్-కోచింగ్ సెంటర్లు కూడా అధిక ఫీజులు వసూలుచేస్తున్నాయని, తెలుగు రాష్ట్రాలయితే అంతకంటే మరింత ఎక్కువ వసూలు చేస్తున్నాయని ఆ సర్వే వెల్లడించింది.

పట్టిక - 1

ఒక్క విద్యార్థిపై రూపీణ, అర్థాన్ ప్రాంతాలల్లో పెట్టే సగటు ఖర్చు (2014లో)

రాష్ట్రం	సాధారణ విడ్య	సాంకేతిక/శ్శ్రీవిడ్య
ఏపీ	రూ. 7358	రూ. 43,400
తెలంగాణ	రూ. 9600	రూ. 47,788
దేశ సగటు	రూ. 6788	రూ. 62,841

(ఆధారం : కఃనాడు 6-4-16)

సర్వే, ప్రయాపేట్ సగటు ఖర్చు

ప్రభుత్వ విద్యాసంస్థల్లో విద్యార్థిపై ప్రాథమిక విద్యకు సగటు ఖర్చు రు. 1111 కాగా ప్రయాపేట్ విద్యాసంస్థల్లో అది రు. 10,123 లు. యు.పి. పారశాలల్లో అది వరుసగా రు. 1869 రు. 13,808గా వున్నది. సెకండరీ పారశాలల్లో రు. 3724, రు. 15,728గా మరియు హయ్యర్ సెకండరీ పారశాలల్లో సర్పారు పారశాలల్లో ఖర్చుకంటే అన్నఎయిడెడ్ సంస్థల్లో అది 3 రెట్లు ఎక్కువగా వుంది.

వైద్య విద్యకు సగటున ఏడాదికి ప్రభుత్వ కళాశాలల్లో రు. 14,968, ప్రయాపేట్ ఎయిడెడ్ కళాశాలల్లో రు. 90,205 ప్రయాపేట్ అన్నఎయిడెడ్ కళాశాలల్లో రు. 1,18,657 ఖర్చు అవుతున్నది. ఇంజనీరింగ్ కళాశాలల్లో అయితే, అది వరుసగా రు. 42,401, రు. 69,656 రు. 78,227గా వుంటున్నది.

పట్టిక - 2

ప్రతి 1000 మంచి విద్యార్థుల్లో ప్రైవేటు టుఫ్యూషన్లకు వెళ్ళే విద్యార్థులు

రాష్ట్రం	ప్రాథమిక		ప్రాథమికోస్కోస్కుతం		సెకండరీ / హయ్యర్ సెకండరీ	
	బాలురు	బాలికలు	బాలురు	బాలికలు	బాలురు	బాలికలు
ఏపీ	135	71	137	128	126	68
తెలంగాణ	68	31	93	32	67	21
దేశవ్యాప్త సగటు	231	201	280	24	378	347

(ఆధారం : కఃనాడు 6-4-16)

ప్రటీ పట్టికలు ప్రయాపేట్ విద్యాసంస్థల పూర్తి వాస్తవాలను వెల్లడించలేకపోయాయని భావించవచ్చు. మొత్తంమీద ప్రయాపేట్ విద్యాసంస్థల దోషించి తీవ్రంగా సాగుతూవుందన్న విషయాన్ని సర్వే బహిర్గతం చేసింది.

విద్యాపూక్కు చట్టం, ఇతర రాష్ట్రప్రభుత్వాల చట్టాలను మరియు నియమ నిబంధనలను కనీసం పాటీంచకుండా, హేతుబద్ధంకాని అక్రమ వసూళ్ళు చేస్తూన్న ప్రయాపేట్ విద్యాసంస్థలపైన, ఎలాంటి చర్యలూ లేవు. ఈ విచ్చలవిడి ఫీజుల దోషించి వ్యతిరేకంగా విద్యార్థి, ఉపాధ్యాయ సంఘాలు పోరాదాలి. అలానే ఈ సంస్థల్లో పనిచేస్తూన్న ఉపాధ్యాయ-అధ్యాపక మరియు బోధనేతర సిబ్బందికి చట్టాల నిబంధనల ప్రకారం వేతనాలు చెల్లించి, ఇతర సాలభ్యాలు వర్తించవచ్చేయాలని విద్యార్థి ఉపాధ్యాయ సంఘాలేగాక తల్లిదండ్రులు వివిధ వర్గాల ప్రజల అండడండలు పొండడండ్వారా, పాలకులమీద ఒత్తిడిని పెంచి, ప్రజా ఉద్యమం సాగించడం ద్వారానే తాత్కాలిక ఉపశమనమైనా సాధ్యపూతుంది. ఇటువంటి అందోళనాలో సరైన దిశానీర్దేశనం చేసి, సంఘంచితంగా సాగించగల్లితే ప్రజాతంత్ర విద్యావిధానాలు రూపుదాట్టానికి దోహదమవుతాయి.

00000